

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • april 2013

Att ställa sig till förfogande

När livets slut närmar sig vill många prata om existentiella frågor, om livets mening, om relationer. Prästen Jean-Luc Martin besöker regelbundet vårdavdelningen ASIH Långbro Park för att finnas till hands för sådana samtal och möten. För Brännkyrka församling är detta ett arbete som prioriteras. Att vara kyrka handlar om att ställa upp, att möta människor där de är.

Sid 3

Tre religioners heliga stad

Judar, kristna och muslimer betraktar alla Jerusalem som sin heliga stad. Dagens verklighet med konflikter och strider som ett alltid närvarande hot påverkar tiotusentals liv och vardag. Läs Inger Swahns skildring från dagens Jerusalem. Hon berättar om Svenska kyrkans viktiga arbete i den taggtrådsomgärdade staden.

Sid 4–5

Häktesprästen är till för de intagna

Ulla LeVau arbetar som präst på häktet i Flemingsberg. Hon trivs med sitt arbete och vet att hon gör skillnad.

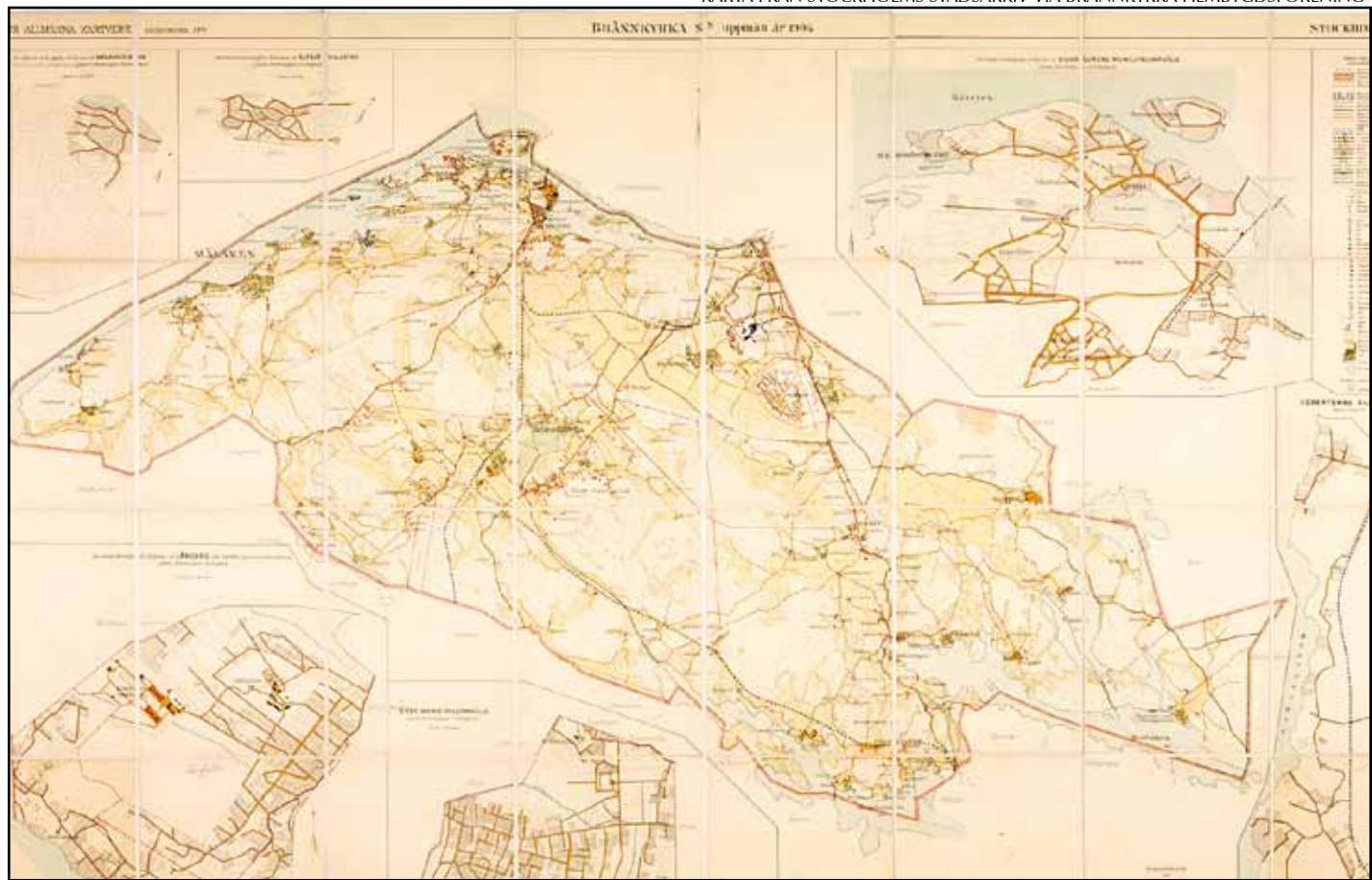
”Jag tror på varje individs möjlighet till förvandling”, säger Ulla och menar att hon som präst kan så frön som kan leda till ett nytt liv.

Porträttet Sid 7

Utan oss vore Gud hemlös

Gud och människa är beroende av varandra. Den tanken ger Anna tröst och mod när det är en dålig dag. Lika mycket som vi vill att Jesus vandrar vid vår sida, lika mycket vill han få vandra vid vår, skriver hon.

Jag och Gud Sid 8.

KARTA FRÅN STOCKHOLMS STADSARKIV VIA BRÄNNKYRKA HEMBYGDSFÖRENING

Vår församling får nya gränser

Socknen med namnet Brännkyrka omfattade en gång i tiden stora delar av södertörn. Brännkyrka församling har också den varit betydligt större än idag. Kartan här ovanför är från 1906 – så stor var församlingen då. Sedan dess har den delats många gånger, senast 1957, och flera nya kyrkor har byggts. De nuvarande församlingsgränserna kom-

mer att justeras något vid årsskiftet, vilket påverkar Västertorp och Västberga. Men oavsett var gränserna går är våra kyrkor alltid öppna för både nya och tidigare församlingsbor. Att flytta gränser kan ju också betyda att öppna gränser. Så känn dig fri att korsa dem hur du vill – välkommen till Brännkyrka kyrka och Vårfrukyrkan!

Sid 6

VI ERBJUDER FAMILJERÅDGIVNING

Känner du behov av att diskutera relationsfrågor? Församlingens familjerådgivare har lediga tider för par eller enskilda. Första samtalet kostnadsfritt. Mottagning både på Götalandsvägen och på Fruängens kyrkogata. Ring eller maila! 08-447 11 45, familjeradgivning.brannkyrka@svenskakyrkan.se

FOTO: NORDICPHOTOS

Utan gräns?
Ledaren Sid 2

Ledaren

Var går gränsen?

Hon tänjde gränsen till det yttersta, och vann en medalj. Hon gjorde det, skidåkerskan. Fast varken hon eller någon annan trodde att det skulle gå, tänjde hon på sig och klarade det omöjliga. Att tänja sina gränser och utvecklas eller förnyas, det är berömvärt i vårt samhälle. Att krama ur lite till, fast man trodde att man gjort allt redan tidigare, det är fint. Men den som går över gränsen, har gjort ett klavertramp. Man ska veta var gränsen går och hålla sig på rätt sida, i förlängningen betyder det att veta sin plats. Att gå över gränsen är inte fint. Bland det mer otrevliga som kan sägas om en annan människa är att hon är gränslös. Då saknar hon känsla för något som vi andra har förstått. Det är absolut inte fint. Hur blir det för den vars gräns brister? Ett gummiband kan ju bara sträckas ut till en viss gräns. Så länge det finns elasticitet kan man tänja, men till slut går det sönder. Om man tänjer och tänjer på sig själv, går man till slut sönder. Allt för många har redan gått sönder i sina ansträngningar att vara duktiga och flitiga. Det är svårt och tar lång tid att laga något som brustit. Det är svårt att göra rätt och veta hur man ska bete sig.

Eftermiddagskaffe med...

”Är det inte här Årstafrun är begravd?”

Frågan ställs ofta av kyrkobesökare. Jovisst, utanför Brännkyrka kyrka finns hennes grav; Märta Helena Reenstierna, som under 50 år av sitt liv skrev dagbok om högt och lågt. Varje söndag åkte hon häst och vagn till kyrkan, där hon nu är begravd. Här vilar också hennes man, ryttmästaren Christian Henrik von Schnell och deras sju barn. Delar av hennes dagböcker publicerades på 40-talet men nu finns en ny lättillgänglig bok ”Årstafruns dolda dagböcker”. Direkta citat ur dagböckerna blandas med författarens egen forskning. Fram ur århundradena stiger Stockholm med sina gränder, sin smuts, sina krogar och fylla, Årsta gård, Brännkyrka kyrka och härskarrinnan på Årsta, fru Märta Helena själv.

Tänk om man istället kan bestämma sig för att flytta gränser, istället för att tänja och tänja i all oändlighet. I vissa situationer kanske man kan göra överenskommelser som innebär att man förändrar villkoren genom beslut istället för genom ansträngning. Ett beslut skulle kunna vara ändrade arbetsvillkor, ett annat en ökad generositet för olikheter.

Livets slutskede blir vissa gränser ointressanta och andra helt avgörande. Möt prästen Jean-Luc som har en del av sin arbetstid på ASIH. För den som är frihetsberövad betyder finns gränserna där hela tiden. Möt Ulla, präst på häktet i Flemingsberg. Båda vet en hel del om gränser i livet.

Läs också om de nya församlingsgränserna, som absolut inte är tänkta att utgöra några begränsningar alls.

Hit men inte längre! Så säger vi ibland, när någon eller något kommer för nära inpå oss. Jag önskar att vi fick en tid när vi kunde och vågade fundera över det som är viktigt. Vad är ok? Och vad är inte ok? När säger jag stopp, detta är inte rätt? Hur länge kan jag titta bort när någon far illa, eller ett barn ständigt är utanför på skolgården.

Fastetiden uppmuntrade oss att fundera över både våra relationer till varandra och till Gud. Det var en tid för reflektion och återerövrande av gränserna som skiljer det goda från det onda.

Men nu har vi kommit in i påsktiden. Livet har börjat på nytt, med nya förutsättningar. Ljuset återvänder och vi rätar på ryggarna. Jag tänker försöka låta det hjälpa mig att behålla svaren på frågorna jag jobbade med under fastan. Det blir som med nyårslöften och ändå inte. Det som jag kom fram till under fastetiden, om rätt och fel och rätt satta gränser, det är det som blir det nya livet.

Eva Abragi

Jag behövde en nästa, var du där, var du där?
Jag behövde en nästa, var du där?
Varken tro eller ras eller namn sätter gränser, var du där?

Du kan resa långt bort och jag är där, jag är där.
Du kan resa långt bort och jag är där.
Varken tro eller ras eller namn sätter gränser, jag är där?

Sv. Ps. 97, v 1 och 5

landen till de människor som stod henne nära mer fångslande – maken Christian Henrik, sonen Hans Abraham, de sju döda barnen, vännen Carl Michael Bellman, gårdens informator Kindberg, grannarna på Årsta holmar, höga officerare i sonens regemente, den svekfulle brodern Johan Abraham och inte minst Årstas liderliga pigor och fullsupna drängar.”

Ann-Christine Janson

Kristina Ekero Eriksson kommer till Brännkyrka kyrka lördag 27 april 15.00 för att berätta om sin bok ”Årstafruns dolda dagböcker”. Kaffe med dopp serveras till självkostnadspris från 14.30 i kyrkkällaren.

Den 17 oktober 1796 begav sig Årstafrun till Jakob Henrik Rönngren för att få sitt porträtt målat:

”Morgon mot klockan 8 for jag till staden och lät hos hårfrisörskan Gran coefera mig med bouclerat [lockigt] hår och en girlang av fleurs eternelles, vir gies mir nicht [förgätmigej] och gröna blader. Jag klädde mig sedan i blå taftklänning med spetshalsremsa och en törnrosbukett och for klockan 11 till kaptenen Rönngren, som nu fullbordade mitt porträtt, sedan jag tillförne i 3 omgångar suttit för honom 10 timmar, och nu denna gången 5, inalles 15 timmar.”

Porträttet monterades på en ring och gavs bort i namnsdagspresent till ryttmästaren. Ringen försvann efter Årstafruns död och återfanns först 2008, då man förstod att miniatyrporträttet faktiskt föreställde Årstafrun. Det är den enda målning som finns av Märta Helena Reenstierna.

”Årstafruns dolda dagböcker” finns i pocket på våra bokbord, pris 35 kronor.

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONID må-fr 9.00–15.00
E-POST: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se
WEBBPLATS www.brannkyrka.org
INFORMATIONSTELEFON 447 11 22

KYRKÖHERDE Eva Abragi
447 11 13, 447 11 32 (bostad)
ADMINISTRATIV CHEF
Niclas Hjorth, 447 11 12

BESÖKSADRESSER
BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 447 11 40
HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER
Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20

PRÄSTER
Kristina Grahn 447 11 95
Ann-Christine Janson
447 11 30
Katia Lidell 447 11 41
Anna Geijer Lindgren 447 11 03
Jean-Luc Martin 447 11 11
Kerstin Millevik Lyktberg
447 11 27
Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER
Anna Hirsch 447 11 28
Eva Lundström 447 11 25
Maria Sterner 447 11 04
Éva Szabó Westerlund
447 11 39
Anna Tenlén 447 11 14 vik
Jennyfer Trinder 447 11 16

MUSIKER
Peter Gunnarsson 447 11 29
Minna Heimo 447 11 06
Robert Zelizi 447 11 17
Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER
Johan Boeryd 447 11 31
Ingemar Cederlund 447 11 23
Lovisa Oscarson 447 11 05
Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR
Kari Malmström 447 11 09
e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

ASIH

Många möten, många avsked – här är platsen där man kommer varandra nära

Prästen Jean-Luc Martin från Brännkyrka församling kommer regelbundet på besök hos ASIH Långbro Park. Här bedrivs vård i livets slutskede i en varm och trygg miljö. Jean-Luc möter patienter, närstående och personal. Prästen är en viktig och uppskattad resurs i verksamheten.

ASIH är en förkortning för avancerad sjukvård i hemmet. Det är också i patienternas hem som mycket av vårdinsatserna görs. Från våningsplanet ovanför vårdavdelningen med 16 platser utgår tre mobila team. I Nacka finns ytterligare ett. Vårdavdelningen ASIH Långbro Park har hela södra Stockholm med kranskommuner som upptagningsområde.

Här vårdas dels patienter som behöver avlastning en tid för att sedan återvända hem, dels patienter i livets absoluta slutskede. Stämningen på avdelningen är lugn och hemlik. Direkt innanför entrén står "årstidsbordet", ett vackert stilleben med årstidens blommor och andra symboler. På väggen hänger en ljusstake. När någon dött tänder man ljuset.

– Vi har ungefär 200 dödsfall här per år, berättar Carina Klang, som är enhetschef. Medelvårdtiden är 14 dagar, men kan vara allt från en dag upp till ett halvår.

FOTO: HÅKAN FLANK

Det blir många möten och många avsked. Att arbeta med döende kan förefalla tungt, men Carina vittnar om personalens glädje, trivsel och känslan av att verkligen kunna hjälpa.

FOTO: MAGNUS ARONSSON

– Palliativ vård syftar inte till att bota, utan att lindra. Man lär sig så mycket, om sig själv och andra människor, och man får så mycket tillbaka.

I all enkelhet

På en stor whiteboard på sjuksköterskeexpeditionen finns noterat vilka som är i tjänst, medicinordinationer, när kuratorn är tillgänglig, och så vidare. I en ruta står det PRÄST.

Jean-Luc är här onsdagseftermiddagar, ibland också torsdagar och en stund på fredagar.

– Jag kommer hit i all enkelhet, som besökare, säger han. Jag brukar kolla av med personalen först om det är något särskilt eller akut. Annars gör jag ingen skillnad, jag går inte bara till dem som aktivt önskat besök utan hälsar på alla.

Nästan varje vecka finns här någon som uttryckligen inte vill träffa en präst. Ibland kan skälet vara annan religionstillhörighet än den kristna. Jean-Luc har också märkt att för vissa kan prästen bli en påminnelse om döden och därför skrämmande.

– Jag respekterar alltid ett nej, säger han, men ibland kan jag envisas bara lite, lite grann... I vissa lägen får man gå på intuition, men naturligtvis med stor varsamhet.

Jean-Luc framhåller att uppgiften kräver flexibilitet, man får inte vara "fyrkantig".

FOTO: HÅKAN FLANK

– Man vet aldrig vad som väntar i de här samtalen. Inför döden får människor ett annat djup, timmarna är räknade, man tar upp sådant man annars aldrig pratar om. Det blir många samtal om relationer, om livets mening. Det kan också handla om att summera: "Hur har livet varit?". Många upplever ett stort behov av att prata om existentiella frågor och andlighet.

– Vad händer efter döden? – det är den största frågan för många, säger Carina. En vanlig

fråga är också: När ska jag dö? Är det dags nu?

Jean-Luc deltar i personalmöten någon eller ett par gånger i månaden. Självfallet behöver personalen prata av sig, bearbeta och reflektera, och har inarbetade rutiner för detta. Varje vecka går man igenom vad som hänt sedan sist, och handledning erbjuds regelbundet.

– Och så har vi fikarummet, ler Carina. Där gråter vi, skrattar och skriker, och kan prata om allt!

Även för närstående

På ASIH Långbro park är det besökstid dygnet runt, närstående kan övernatta och stor frihet finns när det gäller mat, dryck och "vardagslyx". För besökande i yngre åldrar finns en lekvrå med leksaker och en ungdomshörna med dator, spel och serietidningar.

I januari startade man närståendefika på fredagseftermiddagar. Personal finns med, men tanken är att patienternas närstående ska finna varandra. Jean-Luc tittar in framåt slutet på varje träff, och det har slagit väl ut, berättar Carina.

– Att också ta hand om närstående ingår i vår uppgift. Jean-Luc kan fånga upp den eller de som har behov av samtalskontakt. Bara att han alldeles naturligt rör sig här i korridorerna fungerar lite som en signal till närstående också – här finns en präst om du behöver prata!

Samtal och medmänskliga möten utgör över huvud taget en stor del av vården, eller omvårdnaden, här. Prästen gör en uppskattad insats. Förutom till de regelbundna besöken kan Jean-Luc kallas hit också på andra tider, till exempel för att dela ut nattvard.

– Det är så bra att vi har den här möjligheten, vi vet att vi alltid kan ringa Brännkyrka församling och kan inte Jean-Luc så kommer någon annan, säger Carina. Det är ofta på kvällar och nätter som ångesten kan krypa på, och även då har vi ett nummer att ringa om vi behöver.

Stå till förfogande

Att vara kyrka innebär i hög grad att komma ut och möta människor där de är. Samarbetet med ASIH hör till det som Brännkyrka församling prioriterar. Det handlar om att förutsättningslöst ställa sig till förfogande.

– Jag är en medvandrare, inget annat, betonar Jean-Luc. Jag kan inte lösa något, inte ta bort problemet – det är viktigt att komma ihåg. I de här samtalen kommer man så nära varandra. Inför döden är det sanningens ögonblick, man lär sig och påminns om hur liten man är. Jag ber alltid innan jag går hit, och mediterar efteråt. Jag är präst men också människa, det är en trygghet att kunna överlämna allt detta i Guds händer. Det är viktigt för mig att låta Gud vara med.

Kari Malmström

Fördjupningsresa till Jerusalem 17–24 november 2013

Vi är många som drömt om en resa till det Heliga landet, att någon gång få se Jerusalem. Nu kan detta bli verklighet i Brännkyrka församlings regi.

Tillsammans går vi längs Via Dolorosa, vandrar i Getsemane trädgård, åker till Betlehem, Nasaret, Gennesarets sjö, Döda havet... Vissa transporter sker med hyrbilar men det blir en hel del vandring under veckan, så kravet är att Du klarar detta. I höst kommer gruppen att träffas vid ett par tillfällen som förberedelse inför resan.

Avgift: 5 000 kr inkl transporter. Logi i dubbelrum, inkl frukost (inga enkelrum).

Flyg till Tel Aviv. Vi bor på The Lutheran guest house i Gamla stan i Östra Jerusalem.

Se: <http://luth-guesthouse-jerusalem.com/>

Ledare: Pehr-Albin Edén och Ann-Christine Janson, präster.

Anmälan senast den 30 april (anmälan är bindande). Info och anmälan: 08-447 11 30, ann-christine.janson@svenskakyrkan.se

Max 13 deltagare, först till kvarn...

FOTO: INGER SWAHN

På nya jobb

”Jag tänker att jag är del i en helhet”

FOTO: MAJA BRAND

Den 11 februari började Johan Boeryd i Brännkyrka som församlingspedagog. Han har med liv och lust kastat sig in i barn- och familjeverksamheten. Att bygga församling och integrera verksamheter tror han mycket på. Allt länkar i varandra.

48-årige Johan kallar lite skämtsamt detta för sin ”tredje karriär”. I somras blev han färdig församlingspedagog. Innan han sadlade om jobbade han i ett antal år inom telekomindustrin och sedan som gymnasielärare i matte och ekonomi.

Johan bor i Täby med fru och två söner. Han gillar segling, långfärdsskridskor, och spelar klarinett och piano. Och så är han road av dans, bland annat bugg. Många järn i elden alltså.

Intresset för kyrkan vaknade för länge sedan. Som konfirmand upptäckte han ett sammanhang som bar, där man fick vara sig själv.

”Aha, det kanske är det här som menas med kristendom och kyrka”, minns han att han tänkte.

Efter konfirmationen fortsatte han som ungdomsledare, och efter gymnasiet var han ledare på ett kyrkligt läger i USA.

– Jag tänkte redan då att det här skulle man kunna jobba med, men jag tror att jag var tvungen att göra den här långa resan, säger han. För sådär 15 år sedan funderade jag på att bli präst och började läsa kyrkans grundkurs och lite teologi.

Så småningom landade det på församlingspedagog. Johan gillar just att leda och coacha andra, framför allt barn och unga. Så varför inte satsa på att göra just det? Han jobbar nu främst med barn- och familjeverksamheten i Vårfrukyrkan, men även inom mellanstadieverksamheten och bland lågstadiebarn i Brännkyrka församlingshem. Johan uppskattar bredden.

– Jag vill undvika att tänka snävt i ålderskategorier, vill gärna ha ett kontinuitetstänk. Hur ser ”kyrkans röda tråd” ut för lilla Lisa, som är nydöpt?

När Lisa är sex månader, sex år eller 16, så kan hon få möta någon och något hon känner igen, och så upplever Johan att Brännkyrka församling arbetar.

– Jag tänker att jag är en del i en helhet. Arbetet här känns spännande och lockande, jag tror att jag kan bidra – och få ha väldigt kul också!

Kari Malmström

Svenska kyrkans internationella arbete

Ljuset i tunneln

Inger Swahn är Brännkyrka församlings internationella ombud. I september 2012 reste hon tillsammans med ombud från andra församlingar i Stockholms stift till Jerusalem. Syftet med resan var att studera Svenska kyrkans internationella arbete i Palestina och Israel för att sedan kunna berätta om detta arbete hemma i den egna församlingen. Här är Ingers berättelse. Den har många skakande inslag. Men den ger också många exempel på ett målinriktat hjälparbete med människan i centrum oavsett hans eller hennes religion. Ett arbete som kan bli det ljus i tunneln som leder till en bättre framtid för människorna i Jerusalem.

Vårt program var digert. På schemat stod föreläsningar, besök på skolor, sjukhus, kvinnogrupper, samtalsgrupper och många av de heliga platserna. Utöver detta fick vi närkontakt med motsättningarna mellan palestinier och israeler.

Vi bodde på Tabor House på Profeternas gata i västra Jerusalem. Huset är från 1882 och har använts av den turkiska staten och en metodistskola innan det i slutet av 1940-talet köptes av svenskar för att där skapa ett svenskt teologiskt centrum. 1976 övertogs huset av Svenska kyrkans mission, Swedish Theological Institute (STI). Huset rymmer ett litet kapell där vi firade morgonmässa varje dag, en liten restaurang, föreläsningssal, bibliotek och 18 gästbäddar i enkla rum där vi bodde. På husets trevliga gård samlades vi om kvällarna och pratade om vad vi upplevt under dagen vilket var väldigt givande. Alla intryck behövde verkligen bearbetas.

Stad i fyra delar

Jerusalem är en mångreligiös och mångkulturell stad vars äldsta del har en historia från 300-talet f. Kr. och vars nya del ser ut som och planeras som vilken modern storstad som helst i världen. Den äldsta delen, som omges av en magnifik stadsmur från 1500-talet, är delad i fyra delar där de olika religionerna har var sin del, en judisk, en kristen, en islamsk och en armenisk. Jerusalem är en religiöst viktig stad för både judar, muslimer och kristna och står sedan 1981 på Unescos världsarvslista för hotade områden.

För judarna har staden varit helig sedan 1000-talet f. Kr. då det första templet byggdes under kung Davids tid. Den heligaste platsen för judarna är idag Västra muren (eller Klagomuren) som är en rest av muren runt

Utsikt över dagens Herdarnas äng utanför Betlehem.

templet som förstördes 70 e. Kr. Muslimernas heligaste plats, deras tredje heligaste, är Tempelberget med Klippdomen, al Aksa-moskéen, varifrån Muhammed uppsteg till himlen. För kristna är Church of the Holy Sepulchre, Gravkyrkan, den heligaste men även Via Dolorosa och Golgata.

Ständigt pågående katastrof

Svenska kyrkan bedriver ett fantastiskt hjälparbete i Palestina. Hjälparbete kopplas ofta till någon akut inträffad katastrof men här i Palestina är det en mer än 50-årig ständigt pågående katastrof. Palestinierna saknar i stor utsträckning tillgång till skolplatser, sjukvård, arbete och humanitärt bemötande. Det leder till arbetslöshet, stress, fattigdom, oro inför framtiden m.m. I kyrkans skolor är demokratifrågor prioriterade. Klasserna består av både pojkar och flickor, palestinier och muslimer (vilka är i majoritet). Skolorna har drivits med pengar direkt från Svenska kyrkan. Nu har detta system ändrats och idag går pengarna istället direkt till olika projekt vilket

Här får alla hjälp

Sjukhuset Augusta Victoria Hospital (AVH) ligger på toppen av Olivberget, nordost om Jerusalem. Det grundades av Kaiser Wilhelm under 1800-talet och var den första byggnaden med elektricitet. Sjukhuset är mycket välutrustat med stora moderna lokaler, mycket ljus och är ytterst välskött. Detta är det enda specialistsjukhus som finns för palestinier, flyktingar eller människor utan egna medel. Cirka 90 procent av patienterna är palestinier och de flesta som arbetar på sjukhuset är

muslimer. Sjukhuset har även ett mobilt team som besöker dem som inte kan ta sig till sjukhuset. Det spelar ingen roll vilken tro du har, alla som behöver hjälp men saknar egna medel tas om hand.

Sjukhuset erbjuder specialistvård inom bland annat öron-näsa-hals, diabetes, barnavård, anestesi, kirurgi och invärtes medicin men framför allt onkologi. Cancervård med strålbehandling saknas annars i östra Jerusalem, Gaza och på Västbanken. AVH är också ensamt om barndiagnos. Sjukhuset vill utöka specialistvården med geriatrisk vård men pengar saknas och de ber nu om hjälp från Svenska kyrkan.

Det mesta av utrustning och

drift betalas genom välgörenhet och gåvor. Sjukhuset har fått ekonomisk hjälp av Svenska kyrkan under många år, och stöds också av många andra kyrkor i världen, till exempel Action by Churches Together (ACT) och the Lutheran Church i många länder, YMCA samt UNRWA (United Nations Relief and Works Agency). Läkarna som arbetar på AVH har också lägre lön än de skulle ha på andra ställen.

De har även framfört ett önskemål om att Sverige ska trycka på i FN med flera organisationer för att förbättra de mänskliga rättigheterna för palestinier och öka förståelsen för deras problem och behov.

IS

VÄLKOMMEN TILL FAMILJEFIKET

Du som är föräldraledig med barn 0-6 år och vill träffa andra föräldralediga för sång, musik, lek, fika och gemenskap.– välkommen till Familjefiket i Brännkyrka församling!

Brännkyrka församlingshem, Götalandsv. 187–191, ingång på baksidan. Måndagar 13–15, fredagar 09–12. Kontakt: Lovisa Oscarson 08-447 11 05
Vårfrukyrkan, Fruängens kyrkogata 7. Fredagar 09–12. Kontakt: Johan Boeryd 08-447 11 31
Ingen anmälan, det är bara att komma!

lyser vägen i Jerusalem

FOTO: INGER SWAHN

har skapat finansiella problem för skolorna. Skolorna är nu mycket oroade över utvecklingen gällande ekonomiskt stöd eftersom ungdomar utan utbildning inte får något arbete och därför hamnar i fattigdom eller tvingas att emigrera.

Vi besökte under veckan några av de verksamheter som Svenska kyrkan på olika sätt stöder, bland andra sjukhuset Augusta Victoria (AVH) i Jerusalem och yrkesskolan The Vocational Training Center i Beith-Hanina (se faktarutor), kvinnogruppen i Sumod House i Betlehem och the International Center i Betlehem (ICB) där Lutheranska kyrkan har verksamhetslokaler för bland annat hantverk, silversmide och teater. En kväll hade vi ett möte på STI med deltagare i the Bereaved Organization (the Parents Circle), en organisation i byn Hammed två kilometer från gränsen och 50 kilometer från Jerusalem.

I programmet ingick också föreläsningar på OCHA (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in occupied Palestinian territory) med information om gränsdragningen mellan Israel och Palestina, i Redeemer

Church i Jerusalem om Lutherska världsförbundet och i vår föreläsningssal om bakgrunden till de problem landet idag har och om hur Svenska kyrkans engagemang startade och har utvecklats i Jerusalem.

I skuggan av taggtråd

Jerusalem ligger på Västbanken, som delvis omgärdas av en nyskapad mur. Den är 700 kilometer lång idag. Muren byggs av israelerna och avsikten var att den skulle följa "Gröna linjen", det vill säga den gräns som tillkom vid vapenstillståndet 1949. 85 procent av muren inkräktar idag på Västbankens område. Det är nya bosättningar och uppodlad mark i goda odlingsområden som har införlivats helt illegalt. Bosättningar är judiska områden byggda på mark som tagits ifrån palestinierna. De byggs så att förbindelserna mellan de palestinska områdena skärs av vilket leder till ännu fler check-points för palestinierna att passera. Vid vår resa till Betlehem gick vi till fots genom en check-point. Muren av betong reste sig säkert tio meter upp, kantades med tagg-

tråd. Ett vakttorn stod cirka 20 meter från passagen. Vi gick på led i en smal näthinägnad gång, passerade förbi en vakt i kur, visade passet, blev framvinkade och kom ut i en mycket smal inhägnad gång. Gången slingrade sig som en serpentinväg med ett flera meter högt nätstängsel med taggtråd överst som staket. På marken låg kartongbitar, tygskynken, papper – rester av det som invånarna i Betlehem skyddat sig med mot nattens kyla. För de av invånarna som har sitt arbete i Jerusalem måste passera denna check-point varje morgon och på grund av alla kontroller kan det ta flera timmar så de börjar köa redan vid tre- fyrtiden på morgonen, vilande på marken i den smala gången.

Själva staden Jerusalem ligger som en egen ö på Västbanken, omgiven av en modern mur med portar, check-points, som utgör de enda möjligheterna för passage. Det finns många passager men endast tre är öppna för palestinier. Det innebär långa omvägar för att komma till en för palestinier öppen check-point. Som palestinier måste du ha ett speciellt ID-kort för att få tillåtelse att passera, ID-kort som måste förnyas var sjätte månad. För palestinier som inte bor i Jerusalem finns endast 25 000 ID-kort att tillgå – befolkningen är 2,4 miljoner! Det innebär att du som palestinier kanske inte kan komma in i Jerusalem över huvud taget!

Människan det viktiga

Svenska kyrkan arbetar för att skapa en bra förståelse för alla människor från alla religioner och stöder därför Interfaith Encounter Organisation (IEA) som organiserar samtalsgrupper mellan olika religioner i sociala frågor. Vi mötte människor som förlorat anhöriga i strider mellan Israel och Palestina och som genom samtal kunde bearbeta sin förtvivlan och ge varandra stöd att orka gå vidare. Det var både kristna och muslimer där människan var det viktiga, inte vilken religion man har.

Jag har försökt ge er några inblickar i vad kyrkan verkar för i Palestina. Det finns oerhört mycket mer att berätta om och fördjupa sig i – kanske i föredrag eller studiecirkel framöver här i församlingen.

Avslutar denna både mörka men också ljusa berättelse med ett tankvärt ord: *Om Du inte ser något ljus i tunneln så måste vi tända ett ljus inne i tunneln.*

Inger Swahn

Internationellt ombud

Brännkyrka församling

FOTO: INGER SWAHN

En kvinnogrupp i Betlehem försöker skriva historien om konflikten mellan Palestina och Israel genom att återberätta olika händelser på "The wall museum", som finns på Betlehemssidan av muren. Muren är flera hundra meter lång.

För en bättre framtid

Yrkesskolan The Vocational Training Center startades redan 1949 i Beith-Hanina. Dagens skolbyggnad började byggas 2004 med stöd från Svenska kyrkan och SIDA som Svenska kyrkan har ett ramavtal med, och skolan renoveras och byggs till successivt. Bl.a. har man nu fått ett nytt kök och en avdelning för boarding-school håller på att byggas. Skolan har utbildning för pojkar i telekommunikation, till bilmekaniker och snickare och för flickor i telekommunikation. Sam-

manlagt går 200 studenter här. De flesta är över 18 år. Utbildningen är 2-årig. Första året sker i skolan och år 2 får eleverna praktik 4 dagar i veckan och är i skolan 1 dag i veckan alternativt har praktik i 7 månader och går i skolan 3 månader. 40 lärare arbetar på skolan.

Det finns ytterligare en yrkesskola i Ramallah med utbildning i snickeri och telekommunikation med tio lärare. Lärarna i Ramallah kan inte undervisa här då de inte får något ID att resa hit.

Målet är att ge eleverna en yrkesutbildning så de kan få ett arbete och kunna försörja sig. Skolan hjälper till så att eleverna får jobb efter

avslutad utbildning. Kostnaden för eleverna är 100 USD per månad. Eleverna kan få låna pengarna av skolan och betala tillbaka när de fått ett jobb. (En familj tjänar i snitt 500 – 600 USD per månad)

Beith-Hanina låg tidigare helt på Västbanken. Nu är gränsen flyttad och en mur byggd rakt genom samhället så det har delats mitt itu. Lärare och elever som bor på östra sidan muren måste nu färdas flera kilometer till en check-point för att komma till skolan. Tiden för att passera kan variera från några minuter till flera timmar. Samma sak gäller för de läkare som arbetar på sjukhuset AVH. IS

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka med församlingslokaler
Göteborgsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmessa/Högmässa /Mässa med små och stora
Söndagar 11.00

Vardagsmässa
Torsdagar 08.15.

Frälsarkransmässa
Söndag 6 maj 18.00.

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen för enskild andakt och ljusständning alla dagar 9.00–15.00.

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Mässa /Mässa med små och stora
Söndagar 11.00.

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen för enskild andakt och ljusständning måndag–torsdag 09.00–16.00.

Café Kyrktoget
Öppet onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-
Onsdagar 12.30
Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00
Lunchmässa
Onsdagar ojämna veckor 12.00
Fredsgruppens arbetsträff
Onsdagar 13.00–14.00

Qigong, meditation, bön
Torsdagar 09.00 *Terminavgift 400:-*

Fredsgruppens loppis
öppet torsdag, fredag, lördag 11.00–14.00.

Fruängens kyrkliga syförening
Torsdagar jämna veckor 13.00–15.00.

För aktuellt veckoprogram se Stockholms stifts samlade annons i DN/SvD fredagar samt vecko-annonsering i "Mitt i Söderort" tisdagar. Du kan också ringa vår infotelefonsvare 4471122 eller besöka www.brannkyrka.org

Nya församlingsränser

Du får gärna gå över gränsen

Det pågår stora förändringar i Svenska kyrkan just nu. Förra året behandlades det som kallas för Strukturutredningen. Beslut i Kyrkomötet, som är Svenska kyrkans högsta beslutande organ, togs som redan har lett till att många församlingar har lagts samman till större enheter. För andra församlingar skapas nya indelningar i distrikt eller liknande. Namn på församlingar ändras och ganska många känner sig lite vilsna innan man klart ser vad förändringarna leder till.

Även Brännkyrka församling kommer att genomgå en förändring, men inte förrän årsskiftet 2013/2014. Då kommer vår gräns mot Hägerstens församling att ändras. Idag hör Västertorp till Brännkyrka församling och en del av Västberga hör till Hägerstens församling.

Detta är en lite egendomlig gränsdragning som hör ihop med den gamla delningen av Brännkyrka församling som skedde 1957, då Hägerstens församling bildades. Vi som arbetar i församlingarna möter regelbundet människor som väljer att gå till en församling som man inte "hör till". Bor man i Västertorp känns Mälarhöjdens kyrka nära och därför kanske man går dit med sina barn till barnverksamheten där, eller väljer att ha dopgudstjänsten där. Men om man istället bor i (östra) Västberga, ja då är Brännkyrka kyrka mer "hemma" än Uppenbaresekyrkan.

Det är ofrånkomligt att en så stor avskiljare som E4 fungerar som en gräns, även om det inte var tänkt så. Därför har våra båda församlingar tillsammans kommit fram till att det bästa är att den gräns som många känner, genom E4, också blir den verkliga

gränsen. Tillsammans har vi ansökt hos Stiftsstyrelsen om denna ändring, som alltså har blivit beviljad och träder i kraft vid nästa årsskifte.

När nu detta är sagt kan man inte nog säga hur välkommen man är till den kyrka man väljer att gå till. Alla de som redan har valt den ena eller andra kyrkan utan att bry sig om vilken församling den tillhör, har visat vägen. För det är precis så det är tänkt i Svenska kyrkan. Man väljer helt enkelt den kyrka som man trivs i och där man känner sig hemma. Man kommer också alltid att kunna välja att gifta sig i en annan församling än den man i skriften i, eller konfirmeras, eller begrava sina anhöriga. Sedan många år finns en överenskommelse mellan alla församlingarna om att hemförsamlingen alltid debiteras kostnaderna som uppkommer, när någon väljer att vara i någon annan kyrka. Det medför alltså ingen kostnad för en vigsel eller annat om man reser iväg till sin barndomsförsamling eller liknande.

Så till dig som känt dig hemma i Vårfrukyrkan och nu kommer att höra till Hägerstens församling, gå över gränsen och fortsatt komma. Och till dig som nu får en ny hemförsamling och vill prova vad den erbjuder, gör det - med gott samvete och stor nyfikenhet. En församlingsgräns är ingen hindrande gräns, den är mer administrativ. Att gå över gränsen kan också vara utvecklande och spännande. Jag hoppas att den här förändringen inte ska vara negativ för någon. I det verkliga livet och i församlingsgemenskapen behöver den inte spela någon roll alls.

Eva Abragi, kyrkoherde

Brännkyrka kyrka någon gång på 1800-talet. I förgrunden skymtar Kyrksjön.

På nya jobb

Hon bejakade sin kallelse

Kristina Grahn prästvigdes den 27 januari och som alla nyprästvigde tjänstgör hon nu som pastorsadjunkt under sitt första år. Hon hamnade här i Brännkyrka församling, och har snabbt kommit in i arbets- och församlingsgemenskapen.

– Jag var jättesugen på att äntligen få jobba och verka "på riktigt" – jag tycker verkligen att det är härligt, skrattar hon. Här i församlingen känner jag att jag kan vara mig själv och tillföra något.

45-åriga Kristina kommer ursprungligen från Västergötland, men har bott i Stockholm i många år. Hennes två söner och tre katter hör till de stora glädjeämnena i livet. Innan Kristina blev präst jobbade hon som förskollärare och har också haft ett aktivt konstnärskap

FOTO: MICHE TURNER

inom både bild och musik – erfarenheter och gåvor hon nu upplever kommer till glädje i det nya yrket. Längtan att bli präst har funnits hos henne länge.

– Nu i efterhand kan jag spåra kallelsen och gudsrelationen ända till barndomen, men jag kallade det inte för Gud då. När jag var i 30-årsåldern vaknade en längtan efter fördjupning och att få tala sant om livet, säger hon.

Hon började läsa teologi på halv- och kvartsfart när barnen var mindre, gjorde studieuppehåll och satte sedan in spurtan 2011-12. Nu går hon med liv och lust in för sina nya uppgifter.

– Jag surfar fortfarande lite på vågen av allt det roliga nya! Det gäller att lära sig hur mycket som är lagom, hitta balansen. Jag har blivit så väl mottagen här och trivs både med arbetskamrater och församlingsmedlemmar.

Kristina har sitt arbetsrum i Vårfrukyrkan och arbetar mest inom det verksamhetsområde som riktar sig till vuxna, men under året som pastorsadjunkt är tanken att man ska prova på det mesta som sker i en församling. Olika sorters gudstjänster, grupper och aktiviteter – Kristina kommer att finnas med både här och där.

Kari Malmström

Vårfrukyrkan söndag 14 april 16.00

KONSERT med Py

Py Bäckman • Fruängskören
Ann-Marie Henning, pianist
Peter Gunnarsson, körledare

Fri entré • kollekt

Brännkyrka kyrka söndag 21 april 18.00

"Andliga sånger & Förklädd Gud"

Motettkören • Orkester • Solister
Robert Zelizi, körledare

Fri entré • kollekt

Porträttet

”Som häktespräst vill jag visa på Guds förlåtelse”

– Kan jag bidra med ett gott möte i ett trasigt liv så kanske det kan vara ett ljus, säger häktesprästen Ulla LeVau. Hon arbetar med frihetsberövade som misstänks för brott men ännu inte ställts inför domstol. Det är en utsatt situation där många känner behov av att öppna sig och prata om sitt liv. Samtal med prästen kan bli en viktig livlina i en annars isolerad tillvaro.

Ulla bor i Älvsjö och har sin arbetsplats i Flemingsbergs församling. Här ligger ett av Sveriges större häkten. Det är lagstadgat i kriminalvårdslagen att alla intagna har rätt till andligt stöd. På häktet i Flemingsberg är två präster verksamma: Ulla från Svenska kyrkan och en pastor från Evangeliska Frikyrkan. Just nu finns ingen imam knuten hit, men det vore välkommet.

Ulla har 80 procent av sin tjänst i församlingen förlagd till häktet. En vanlig arbetsdag är hela tiden uppbokad för besök och samtal.

– Vi går inte och knackar på oanmälda utan får kontakt via personal eller med hjälp av det informationsmaterial som finns på alla bostadsrum. Vi besöker alla intagna som ber om det.

Tystnadsplikten viktig

Oftast blir det så att man bygger upp en kontakt och träffas regelbundet under häktningstiden. Det blir ungefär en gång i veckan. Om någon mår väldigt dåligt kan det bli oftare, berättar Ulla.

– Jag jobbar med människor som misstänks ha begått brott. Jag kan möta mördare, pedofiler, narkotika- och ekobrottsligar, våldtäktsmän... och oskyldiga. Många har ett stort behov av att prata. Om situationen – varför hamnade jag här? Ovissheten – hur kommer det att gå? Blir jag

”Jag tror på varje individs möjlighet”, säger Ulla LeVau.

FOTO: HÅKAN FLANK

trodd? Kan jag få vård om jag har missbruk? Om jag vill bryta mitt kriminella liv – hur ska jag göra? Även om man vet att man är skyldig, så kan det vara en stor sorg med ångest och självförebåelser.

Prästens totala tystnadsplikt ser hon som ett viktigt instrument i arbetet. En präst får aldrig föra vidare vad som sägs under ett självavärdande samtal.

Representera ett hopp

Ulla är 53 år och har varit häktespräst i snart åtta. Präst blev hon 1997 efter att ha jobbat med barn och unga i många år. På häktet har hon hittat helt rätt, tycker hon själv. Hon trivs med sitt arbete, det ger utvecklande erfarenheter och hon vet att hon gör skillnad.

– Jag brukar säga till de intagna att ”under den tid du är här, så är jag till för dig”.

En häktning är ett genomgripande frihetsberövande. Har

man det som kallas restriktioner är man i princip avskuren från omvärlden. Man är inlåst 23 av dygnets 24 timmar, utan telefon och dator, ibland också utan tv och tidningar, och utan besökskontakt med någon utom sin advokat – och prästen.

– Tänk dig att sitta i ett slutet rum där det enda handtaget på dörren finns på utsidan, säger Ulla stilla.

”Under den tid du är här så är jag till för dig.”

Hon framhåller hur viktig häktespersonalen är. De gör ett gott arbete i ofta svåra situationer, menar hon.

Intagna utan restriktioner har gemensamhetsavdelningar och får också äta tillsammans med andra. Det finns ett litet kapell och där inbjuds regelbundet till andakt.

– Och oftast kommer några,

för att tända ljus, eller för att be.

En vanlig häktningstid är ungefär tre månader. Men med ganska stor regelbundenhet träffar Ulla intagna som suttit i ett år eller mer.

– Jag tänker så här, att om jag i mitt möte med den intagne – utifrån detta att jag är präst – kan så frön som kan leda till ett nytt liv, då har det betydelse. Att mitt i detta mörker någonstans

representera ett hopp, visa på Guds försoning och förlåtelse. Jag vill vara en som talar om att Kristus alltid finns och står och väntar på var och en. Jag tror på varje individs möjlighet, på förvandlingens möjlighet.

Häktesprästens huvuduppgift är att vara till för de intagna. Kring många av de intagna finns också anhöriga, inte sällan barn.

För ett barn är det ofta en stor sorg och många frågetecken att rätta ut när föräldern plötsligt ”försvinner”. Men även den som har restriktioner kan beviljas bevakade besök, och i synnerhet om barn finns med i bilden brukar man försöka få sådana till stånd.

Ulla berättar om Nallejouren, ett ideellt initiativ som Flemingsbergs församling valt att satsa resurser på. Ulla åker regelbundet till IKEA och köper mjukisdjur, som de intagna får för att ge vidare till sina barn. På så sätt får barnet med sig en tydlig ”föräldrasymbol”, som påminnelse, tröst och trygghet.

– Vi är väldigt glada att kunna göra detta och önskar att fler församlingar ville haka på.

Nytt engagemang

Ulla utstrålar lika delar lugn och energi. Det märks att hon är genuint intresserad av sitt arbete. Det är givande men också krävande, så återhämtning är viktig. På fritiden satsar hon medvetet på att inte binda upp sig för mycket.

– När jag inte jobbar tycker jag om att känna mig ledig! Jag gillar att motionera och springer gärna, men vill inte ruta in tillvaron för mycket.

Framöver kanske det dock blir ett och annat åtagande här hemma i Brännkyrka. Ulla är tillsammans med några andra i full färd med att inför kommande kyrkoval formera en ny lokal nomineringsgrupp, utan koppling till de traditionella politiska partierna.

– Jag bor ju här, går i församlingens kyrkor och har barn i barnverksamheten. Det känns naturligt att engagera sig, att bli mer delaktig. För mig är kyrkans demokratiska styre viktigt, och som förtroendevald tror och hoppas jag att jag kan göra en insats.

Kari Malmström

FOTO: MAGNUS ARONSON

Ny bibelstudiegrupp utifrån från Lectio Divina

Lectio Divina betyder gudomlig läsning och är meditativ bibelläsning i grupp. Här väljer vi ut en viss mening, fras eller ett ord genom vilket Gud själv talar till oss och relaterar det sedan till våra egna liv.

Kom som du är, med eller utan förkunskaper, men med vilja att möta Gud i Bibelns ord.

Vi träffas 18.00–20.00 torsdagarna 18 april, 16 maj och 13 juni i Brännkyrka församlingshem.

Anmälan till gruppens ledare Cecilia Thunberg, 08-447 11 42, cecilia.thunberg@svenskakyrkan.se

Kyrkoval

Ta chansen att påverka – rösta i kyrkovalet

Snart är det dags igen. Den 15 september i år är det kyrkoval. Då har var och en av kyrkans medlemmar chansen att påverka de kommande fyra årens inriktning. Ju fler som röstar, desto tydligare genomslag får medlemmarnas vilja.

Svenska kyrkan har över fem och en halv miljoner medlemmar och alla som fyller 16 år senast på valdagen får rösta. Det är en möjlighet att ta tillvara.

Kyrkovalet är egentligen tre val: lokalt till kyrkofullmäktige, regionalt till stiftsfullmäktige och nationellt till Kyrkomötet. Här finns likheter med de allmänna valen, och precis som i dessa kan man rösta i alla eller bara ett eller två.

Valet till kyrkofullmäktige är det som direkt kan påverka vilka beslut som fattas här hemma i församlingen. Det

är kyrkofullmäktige som efter valet utser kyrkorådet, församlingens styrelse. Här fattas beslut i alla löpande ärenden under året. Två gånger årligen sammanträder kyrkofullmäktige: på hösten för att fastställa kyrkorådets förslag till budget för kommande år, på våren för att godkänna årsredovisning och verksamhetsberättelse för föregående år.

Mer information kommer

De som ställer upp i kyrkliga val kallas nomineringsgrupper. Deras kandidater har tillsammans diskuterat sig fram till vilka frågor gruppen ska driva. Senast den 15 april måste de nomineringsgrupper som ställer upp i höstens val ha registrerat sig. Då vet vi vilka som kandiderar här i församlingen. Är du nyfiken på vilka som ställt sig till förfogande för olika grupperna kan du hämta valsedlar på församlingskansliet från sista veckan i augusti.

Tycker du att församlingen ska satsa mer på något i befintlig verksamhet? Tycker du att något kunde förändras, utvecklas – eller avvecklas? Genom att delta i valet kan du vara med och påverka vilka beslut som fattas. Ta reda på vad de olika grupperna vill!

Röstkortet skickas ut i augusti. Under våren och sommaren kommer mer information om valet och om de olika gruppernas program och idéer. Genom att lägga din röst på den nomineringsgrupp som bäst företräder dina åsikter är du med och påverkar – och kan göra skillnad.

KM

FOTO: JIM ELSTRÖM/KON

Praktikanter i sommar

För att få bli präst eller diakon måste man under sin utbildningstid göra praktik på några olika sätt. Det första man gör är en gruppraktik.

I sommar kommer vi i Brännkyrka församling att ta emot en grupp på sex personer som känner sig kallade att verka i kyrkan, två av dem vill bli diakoner och fyra

präster. Under veckorna 24–27 kommer ni att möta dem vid gudstjänster och andra tillfällen i församlingen. Några kommer att predika för första gången, andra kommer att leda bönen eller dyka upp i något annat sammanhang.

Så ofta ni ser i vår annonsering att Eva Lundström och/eller Eva Ab-

rasi ansvarar för något under dessa veckor, så ska ni räkna med att praktikanterna kommer också.

Vi tar emot praktikanterna med glädje och förväntan. När du möter dem, berätta vad tänkte om det som de gjorde, uppmuntra och hjälp tillrätta. Tillsammans utgör vi deras praktikförsamling.

EA

Blev det inte av?

Det är aldrig för sent för dop!

FOTO: MAGNUS ARONSON

Det är viktigt för oss att alla som vill ska kunna döpa sig eller sina barn. Det finns inga rätt eller fel – det enda som behövs är att man vill! Och – om det finns flera vårdnadshavare till ett barn – att man är överens om att låta döpa det. Inget annat spelar någon roll.

Vi inbjuder därför till dopfester. De går till så att vi firar en gemensam dogudstjänst för alla som döps den dagen, och församlingen ordnar med och bjuder på kaffet efteråt. Vi vill göra det enkelt och kravlöst för alla som vill att dopet äntligen ska bli av!

Nästa tillfälle är **söndag 28 april klockan 13.00** i Brännkyrka kyrka. Kontakta vår bokning, 4471108 eller 4471110 så berättar vi mer!

Jag och Gud

Livets gåva och gräns

Anna Tenlén

Vik. diakon

Det finns en psalm jag tycker mycket om som börjar så här: "Jag går mot döden var jag går, snart ska den mig finna" (ps. 619). Det låter inte särskilt uppmuntrande, jag vet. Det är ju dock det enda vi med säkerhet vet, att vi en gång fötts och att vi alla en gång ska dö. Därför får inledningen i vers två mig att känna mig mindre ensam i vandrigen; "Jag går med Jesus var jag går. Han vandrar vid min sida /.../ Hans spår jag ser i tro, och sätter där min fot".

Jag hade en fin vän som nyligen gick mot döden och inte kom tillbaka till jordelivet. I sin kamp mot cancer var det tydligt att hon gick vid Hans sida. Hon var inte rädd för döden, hon utstrålade en förvisning om att hennes Skapare bar henne och skulle möta henne. På hennes begravning läste prästen också mycket riktigt Fotspar i sanden.

I hennes vardag fanns en glädje över livets gåva i de små sakerna, som man upplever att bara de som varit riktigt nära döden kan se. De har ofta en närvaro i nuet som talar om för oss att de upptäckt hur förunderligt och dyrbart livet är. Hon brukade säga att utan oss vore Gud hemlös. Utan oss människor skulle Gud vara en ensam vandrare utan plats att vila på. Hur stort är inte det att tänka på en sådan där dålig dag då man bara känner sig överflödig och värdelös? Utan mig skulle Gud vara en fattig uteliggare! Jag tycker att det är en sådan konkret bild av att relationen mellan Människa och Gud är ett ömsesidigt beroende av varandra. Lika mycket som vi hoppas och vill att Jesus vandrar vid vår sida, lika mycket vill Han få vandra vid vår. För att han älskar oss och behöver oss.

"Jag går till himlen var jag går. Så ängslas ej och fråga!" Så börjar den tredje och sista versen, och jag kan höra min vän säga de orden med ett bestämt tonfall, men med liv och bus i blicken.

Nej, jag ska inte ängslas och inte fråga mer, för jag vet ju. Jag vet ju att livet som vi känner det har en gräns, och fram till dess vandrar vi sida vid sida, Gud och jag.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle

BrännkyrkaBladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI
UPPLAGA: 24 600
TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

